

Help.....Mijn hond is een puber!

Wat was de puppy tijd van Joep toch een makkie achteraf in vergelijking met de pubertijd van onze Joep! De vaak gemaakte opmerking als “het lijkt wel of er bananen in zijn oren zitten” of “hij is alles vergeten wat ik hem geleerd heb” en dan de beste van allemaal “dat doet hij anders nooit”. Je begrijpt dat zou bij onze Joep niet gebeuren. Nee, wij zijn voorbereid dus wist ik precies hoe ik de pubertijd zou gaan aanpakken! Nou mooi niet dus!

Ik heb deze uitspraken zelf zo vaak gedacht en gezegd dat ik er moeiteloos een rol behang mee kan vullen en er ook nog een muur mee kan vullen. Nu ik dit schrijf is Joep 20 maanden en kan ik terug kijken op wat er allemaal gebeurd is. En ik moet zeggen met Joep is het nooit saai, allesbehalve.

Maar wat voor een hond is Joep nu behalve dan dat Joep, een hele lieve, sociale en stabiele hond is. Nou, wij hebben eigenlijk 2 honden! Joep 1 binnenshuis en Joep 2 buitenshuis.

Joep binnen is aanhankelijk, komt knuffelen en ja we zijn van ons geloof gestapt maar hij mag op de bank (zo gezellig ☺), vraagt om aandacht, is super relaxt, slaapt veel, is ontzettend lief, heeft nog niets stuk gemaakt en luistert als de beste. Het maakt hem niets uit of ik aan zijn oren of zijn tanden zit, Joep laat alles toe en is dus een hele makkelijke hond.

En dan is er een Joep buiten, buiten is een heel ander verhaal want Joep heeft hormonen die zijn oren uit gieren en is luisteren naar het baasje niet iets waar zijn prioriteiten liggen, zullen we maar zeggen. Deze Joep is zelfverzekerd, op en top nieuwsgierig, dominant en luistert wanneer het hem uitkomt, is erg alert en scherp op andere honden en kan als een olifant in een porseleinkast op andere honden afstormen. Joep is gericht op honden en niet op mensen of kinderen. Dus hardlopers, kinderen, kinderwagens het interesseert hem niets. Dus opspringen naar andere mensen doet Joep niet. Een uitzondering hierop is wanneer wildvreemde naar voren buigen om hem te aaien en gelukkig gebeurt dit zelden. En Joep wilt heel graag werken dus zoekspelletjes, apporteren, verstoppertje spelen. Joep vindt het allemaal even geweldig.

In de afgelopen maanden zijn we met Joep in heel wat, voor mij compleet nieuwe situaties terecht gekomen. Om maar eens wat te noemen; weglopen en niet terugkomen, grommen en blaffen naar het baasje, trekken aan de riem, niet mee willen lopen, rijden op alles wat vier poten heeft, Joep trekt zijn eigen plan tijdens de training, discussies met andere hondeneigenaren, uit de groep worden gezet tijdens de hondentraining, het beter weten dan de dierenarts, niet meer los lopen, gebeten worden door een andere hond en dan castratie, zucht.

Joep was als pup zoals ik al zei...een makkie! Ik daarentegen was geen makkie waardoor ik die periode echt als pittig heb ervaren. Als ik nu

filmpjes terug zie dan denk ik ohhhhhh wat doe je dat goed en wat heb ik een signalen gemist, ook logisch want het was allemaal nieuw voor mij! En wat zo fijn was aan zijn puppytijd is dat Joep volledige gefocust was op ons, het draaide allemaal om ons. En dat veranderde toen Joep ging puberen. En zo is de puberteit ook nieuw die we doorlopen met een lach en traan. Een ding is helder het leven van een baasje gaat niet over rozen.

Ennnnn....weg was hij.....in minder dan een seconde, toedelo.....weg... in een moordend tempo. En ik? Tja, Ik stond erbij en keek er naar hoe Joep met windkracht 10 naar een andere hond ging en dat ik dacht "nou zeg, dat doet hij anders nooit!". En nu?... roepen natuurlijk. Uit volle borst, Joep, kom voor, Joeoepppppp, kom voooooor! Maar Joep kwam niet voor, nou dan de fluit maar...kort lang, het commando voor "kom voor". En ook hier kwam Joep niet op. Joep was namelijk erg druk met die andere hond en had totaal geen aandacht meer voor zijn baas of zijn verdere omgeving.

En wat doe je dan als je hond niet luistert dan ga je hem halen, je lijnt hem aan alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Je loopt weer verder en er is geen vuiltje aan de lucht, ik heb alles onder controle, nou niet dus. Het ware verhaal is dat het zweet van mijn rug loopt, mijn hoofd net zo rood is als een tomaat is en mijn vingers bijna afgeknelde zijn omdat ik verwoede pogingen moet doen om Joep mee te krijgen of liever gezegd sleuren. En Joep heeft maar 1 prioriteit en dat is die andere hond. Het andere baasje bekijkt dit schouwspel enigszins geamuseerd wat maakt dat ik toch de

enorme behoefte heb om te melden, zij het met een klein stemmetje, dat ik alles onder controle heb!!

Joep en ik verschillen dus duidelijk van mening en ik leg Joep heel helder uit dat dit eenmalig actie was. Enfin, nadat Joep tig keer is weggelopen met als klap op de vuurpijl dat Joep vanuit het park zo hup de straat over schoot naar een andere hond was de maat vol. Wij gaan elke hond mijden en uit de weg en dat is best een opgave als je in Den Haag woont. Maar waar een wil is, is een weg dus wisten wij precies wanneer het spitsuur was in het park, in de wijk, op het strand, de duinen en de diverse losloop gebieden. In de ochtend en de avond liepen wij stevast om 6 uur buiten en de overige 2 uitlaatbeurten werden ingevuld door vooral ver vooruit kijken en bij het zien van een andere hond kozen wij voor een alternatieve route.

Het desocialisatiebeleid had zijn intrede gedaan. Wij gingen Joep desocialiseren, zo kon Joep leren dat andere honden ECHT niet interessant zijn. En in de ochtend en de avond kon Joep dan toch los lopen zonder dat hij achter een andere hond aan zou vliegen. Na een aantal maanden hebben wij veel vooruitgang geboekt, dit is natuurlijk wel afhankelijk vanuit welk perspectief je het bekijkt.

Want zo kan ik heeeel ver vooruit kijken, kan ik navigeren als de beste, kan ik vliegensvlug uitwijken en heb ik heel wat awards gewonnen met mijn Fitbit, stappenteller. En Joep? Joep vindt andere honden nog net zo interessant en misschien nog wel interessanter dan daarvoor. Joep is sociaal en valt niet te desocialiseren.

Jack, kwam op een keer terug van het uitlaten en zei;” Maris, volgens mij maken wij met ons desocialisatiebeleid andere honden veel aantrekkelijker”. Het is alsof je een kind snoep verbiedt en als je iets niet mag dan wil je het heel graag. Tja, daar had Jack dus een heel goed punt. Dus hup, einde desocialisatiebeleid. Joep is niet te desocialiseren en heeft behoefte aan andere honden.

Zo werd contact met andere honden normaal en werd Joep zijn wereld steeds groter en daarmee ook die van ons. Als Joep met andere honden omgaat dan betekent dat ook dat ik beter naar Joep zijn lichaamstaal moest kijken. Want deze control freak wil graag van te voren weten wat er gaat

gebeuren en daarop in kunnen spelen. Dus het lezen van Joep zijn lichaamstaal werd prioriteit nummer 1.

Wat gebeurt er, hoe staat zijn staart, staat hij op zijn tenen, kijkt hij weg, gaat hij borstelen, neemt hij een spelhouding aan. Ik had het er maar druk mee en werd steeds beter in het lezen van zijn gedrag en daarmee kon ik steeds beter voorspellen welke actie zou kunnen volgen. Naast het feit dat het voor mij noodzakelijk was bleek ik het ook nog eens echt leuk te vinden om mijn hond te lezen en dus te begrijpen.

Joep gaat graag plat liggen wanneer hij een andere hond treft. Een vaak gemaakte opmerking van andere hondeneigenaren "oh, wat schattig hij wil spelen"Spelen!!! Laten wij heel helder zijn maar platliggen is geen spelhouding! Een spelhouding is wanneer je hond door zijn voorpoten gaat en zijn kont omhoog steekt! Het platliggen van Joep of een andere hond zegt dat er een spanning is dat mogelijk kan leiden tot een conflict. Stand van oren, staart, al dan niet fixeren kan vertellen hoe het contact gaat verlopen met de andere hond.

Opmerking van andere hondeneigenaren maakte dus dat ik niet alleen mijn eigen hond moet leren lezen maar vooral ook de andere hond. Dus ging ik voortaan als een heuse hondenfluisteraar door het leven. Bij elke ontmoeting die Joep had vertelde ik hardop wat beide honden aan signalen lieten zien.

Met heel wat rare blikken van andere eigenaren tot gevolg. Ik weet nu dat Joep confrontatiemijdend is. Zo heeft Joep geleerd dat met windkracht 10 op een andere hond afstormen niet altijd even gewaardeerd wordt en achterop een hond springen tot een flinke correctie kan leiden. En dat had ik hem nooit kunnen leren dat leert je hond alleen van andere honden.

Nog even terugkomen op plat liggen. Het plat liggen van Joep maakt dat hij de andere hond spannend vindt. Dit platliggen roept een reactie op bij de tegemoetkomende hond. De tegemoetkomende hond kan hier verschillend op reageren en dat bepaalt vaak ook het verloop van het contact. Zo heb ik geprobeerd om Joep in de zit te zetten wat dus een behoorlijke opgave was. Dus probeer ik nu het of te voorkomen of de duur van het platliggen zo kort mogelijk te houden. Maar dat vraagt om timing en daar ben ik meer dan eens te laat mee geweest. Het moment dat Joep ligt en fixeert ben ik te laat

en heb ik de eerste signalen van de oren naar voren, blijven staan, fixeren en dan sluipend lopen gemist. Ik ben nog op tijd als alleen de oren naar voren staan en Joep nog loopt. Dus dit is het moment voor mij om Joep af te leiden.

Ik gooi dan worst, kaas of brokjes weg, de andere kant op dan waar de tegemoetkomende hond is en geef het commando zoek. Dit maakt dat ik in ieder geval de tijd heb om de andere hond te beoordelen inclusief baas! Als ik de andere hond niet kan inschatten dan laat ik Joep volgen door een mega heerlijk stuk worst of kaas voor zijn neus te houden en leidt dan Joep langs de hond.....Dit lukte pas vanaf 17 – 18 maanden.

Soms kwam ik ogen, oren en handen tekort. Ik wilde de andere hond met zijn eigenaar in de gaten houden maar ook mijn eigen hond en ook nog afleiden. En nu de laatste paar weken laat ik het op zijn beloop.....waarom omdat ik nu heel goed weet dat Joep de confrontatie niet aangaat.

En soms ben je gewoon weg te laat en overzie je de situatie niet. Joep treft op een avond Biko, Biko is een heidewachtel en een super leuke hond waar Joep het prima mee kan vinden. Zijn baasje en ik lopen samen op en treffen hond nummer 3, die aangelijnd is. Ik zeg nog tegen het baasje van Biko. Ik kan die andere hond niet goed zien omdat het donker is. En voordat ik het goed en wel in de gaten heb valt hond nummer 3 Joep aan.

Het baasje reageert verrassend en slaat zijn eigen hond om het te stoppen?! Ik loop naar Joep en pak hem bij zijn tuigje en neem hem mee. Ik vraag nog aan het baasje “ gaat het met u” Nou zegt deze man;” Is jouw hond zo agressief”. Tja en dan kan ik het niet laten om daar een beetje de spot mee te gaan drijven. Waarop ik antwoord; “Mijn hond is een labrador en die staan bekend om hun agressiviteit, ze staan ook op de lijst van rassen met de meeste bijtincidenten” Waarop natuurlijk een stilte volgt en de man vraagt “ Echt?” “Nee, natuurlijk niet, het is een labrador wat denkt u zelf”. Bij thuiskomst zie ik dat Joep precies onder zijn oog een gaatje heeft en overduidelijk een afdruk van een hoektand. Helaas heeft deze hond Joep geraakt. Dit heb ik schoongemaakt en op hoop van zegen dat dit goed herstelt.

Maar dat is helaas niet het geval, de volgende dag zie ik een enorme bult ter hoogte van de tandafdruk. Ik wrijf er met mijn duim over en de bult springt open en komt er pus uit. Ja, hoor we gaan naar de DA.

Vooraf bij Carine geïnformeerd en die geeft heel duidelijk aan Maris, geen kap en niet laten scheren. Met die kennis ga ik naar de DA. Joep vindt de DA geen probleem, vorige keer moest Joep op de tafel maar durfde er niet zelf op. Ik heb de DA toen gevraagd mag ik op je tafel staan (zo'n tafel die in hoogte te verstellen is) waarop

zij aangaf dat ik er niet op kan blijven staan wanneer die de hoogte in gaat. Hallo, nee natuurlijk blijf ik er niet opstaan. Maar wanneer de tafel laag staat en ik erop sta en Joep vraag om voor te komen dan staat hij zonder stress op de tafel, Ik stap er dan weer vanaf, de tafel gaat de hoogte in en Joep krijgt gedurende zijn lift omhoog alleen maar lekkere brokken. Dus succes zonder stress is het motto. Maar terug naar het bijtincident. De DA, een jonge meid in opleiding, zegt dat ze het graag wilt schoonmaken, antibiotica, een pijnstillende injectie en honingzalf wilt geven. Wat mij betreft prima maar scheren en een kap gaan we niet doen, het kan maar duidelijk zijn. Dus wij vangen aan om Joep zijn bijtwondje schoon te maken en dat gaat niet zoals gewenst. Het doet pijn en Joep laat het niet toe, gaat zelfs uit stress en frustratie bijten naar alles en iedereen dus ook naar mij. De DA stelt voor om een bandje om zijn bek te doen zodat hij niet kan bijten en zij het wondje wel kan schoonmaken. Ik ben serieus flabbergasted van dit voorstel. Dus ik vraag haar of ze heeft nagedacht hoe de volgende ontmoeting dan mogelijk zal gaan verlopen! Ja, zegt ze de kans bestaat dat Joep het hier niet meer zo leuk vindt! Precies, en juist om die reden gaan wij het bandje dus niet gebruiken. De DA beklemmt met nadruk dat het echt nodig is om de wond schoon te maken. Ik geef aan dat ik dat heel goed begrijp maar dat de wond al open is en al het vuil eruit kan en dat ik thuis Joep zijn bijtwondje schoon zal maken dus succes zonder stress en zeker zonder trauma. Thuis heb ik een zoutoplossing gemaakt van 0,9% (9 gram zout op 1 liter uitgekookt water). Ik heb Joep tussen mijn benen gezet, zijn kin vastgepakt, een washand gedrenkt in de NaCl en deze uitgeknepen op de wond. Joep heeft dit zonder enig probleem toegelaten, heeft geen pijn gehad en heeft daarna een kong met smeerworst gehad die klaar lag en in het zicht. Het wondje is keurig genezen zonder trauma op te lopen bij de DA!

Grommen naar het baasje?!

Het is rond 22 u in de avond en ik ben met de laatste uitlaat ronde bezig. Joep loopt los en blijft een beetje achter uiteindelijk draai ik mij om en ik zie dat hij wat naar binnen zit te werken, nou zeg maar gerust schrokken. Ik ernaar toe en Joep kijkt mij aan met in zijn bek een appeltaart met een doorsnee van 15 cm, nou die zou ik ook weg schokken. En probeer die maar eens uit zijn bek te krijgen. Wat ik ook deed Joep liet niet los. Klemvast, geen beweging in die bek te krijgen en hoe harder ik mijn best deed hoe harder Joep ging grommen. Daar ben ik dus niet van onder de indruk. Waar ik wel van onder de indruk was is de enorme kracht in zijn bek. Het was helder.....die appeltaart krijg ik dus niet uit je bek! Ik heb alles wat uitstak en dat was nog al wat verwijdert en Joep heeft de rest heerlijk verorberd. Mooi, er ligt nog heel wat op de grond en dat geeft mij de gelegenheid om te laten zien wie de baas is. Joep wilt verder gaan met deze lekkernij en het moment dat hij verder wilt gaan zeg ik "Nee" en Joep laat het wel uit zijn hoofd om het toch te pakken. Resultaat, een super lekkere RODI worst. "Choose your battle" is wat hier geldt. Een kind dat niet wilt eten, gaat ook niet eten dus waarom er een strijd van maken, je verliest deze ten alle tijden. Zo ook met de appeltaart die battle heeft Joep misschien gewonnen maar heeft het uit zijn hoofd gelaten om de rest die op straat lag op te eten.

Hondencursus

Daar sta je dan met je goede wil en je goede gedrag met 5 andere cursisten met honden die allemaal in het gareel lopen, keurig luisteren en volledige aandacht hebben voor hun baasje! En dan heb je Joep en zijn baasje, Joep is een geval apart en heeft een houten kop en nul aandacht voor zijn baas. Joep is een überpuber.

Ik sta met de moed van wanhoop en het huilen staat mij nader dan het lachen. Ik kan Joep wel achter het behang plakken. Joep is denk ik net een jaar oud. Hij doet alles wat ik niet wil, trekken, aandacht voor alles en iedereen behalve voor mij, volgt de commando's niet op en doet waar hij zelf zin in heeft. Eindelijk heb ik Joep in de zit heb gekregen en de trainster legt de opdracht uit. Er blijkt een laatkomer te zijn die de discussie aangaat met de trainster over de gecommuniceerde aanvangstijd. Enfin we kunnen van start. Ondertussen vindt Joep het wel welletjes en die trekt weer alle kanten op. Maar uiteindelijk heb ik zijn aandacht en gaat Joep prachtig mooi voor mij zitten met alleen nog maar aandacht voor mij, Ik ben in de zevende hemel maar helaas niet voor lang. Want onze laatkomer bedenkt dat hij mij nog niet kent. En komt met hond naar mij toegelopen om zich voor te stellen.

Met als gevolg dat Joep naar hem opspringt en 2 modderpoten achterlaat op zijn keurig in vouw gestreken bandplooi broek. De laatkomer kijkt van zijn broek naar mij en trekt zijn wenkbrauwen omhoog. Aangezien mijn irritatie niveau code rood heeft bereikt is deze beste man de sjaak en snauw ik hem op niet misverstande wijze af. En vraag hem of hij zijn ogen in zijn zak heeft zitten! Dat hij toch wel kan zien hoeveel moeite ik met mijn hond heb en dan ook nog verwachten dat het opspringen al afgeleerd is? Nou mooi niet dus en dat hij ook niet hoeft te denken dat ik de stomerijkosten van zijn broek voor mijn rekening neem! Ik loop weg, sleur Joep achter mij aan en ga ergens anders staan. Zo....de toon is gezet en ik heb vrienden voor het leven gemaakt. Deze beste man die natuurlijk alleen maar beleefd wilde zijn heeft de rest van de les niet meer mijn kant opgekeken.

De les wordt vervolgd en Joep is voor mij onhandelbaar. Ik lees hem niet en snappen doe ik het al helemaal niet dus laat staan dat ik er wat van leer, kansloos. Er wordt nog een oefening uitgelegd en de trainster komt naar mij toe of ik misschien een paar meter elders wil gaan staan om zo rust in de groep te krijgen. In mijn hele leven heb ik mij nog nooit zo afgewezen gevoeld en wat ben ik blij dat de les eindelijk is afgelopen. In de auto heb ik Jack gebeld en alle frustratie en machteloosheid jankend eruit gegoid met als conclusie of Joep eruit of ik eruit. Maar dit NOOOIT meer. Eenmaal thuis met een bakkie troost en een schouder zijn Joep en ik beide gebleven en hebben we de cursus eruit gegoid. Maar hoe dan verder? Terug naar de basis.....zit, af, voorkomen, blijf, volg en zelf apporteer spelletjes doen.

Dit hebben wij totdat Joep 1,5 jaar is gedaan en vervolgens opnieuw gestart met een basis jachtcursus. Waar Joep als zeer talentvol is bestempeld en waarbij de trainster snapt hoe een labrador kan zijn. Zo kan het dus ook.

Wanneer laat jij je hond eens helpen?

Ik ben allergisch voor deze vraag. En niet omdat anderen deze keuze maken voor hun eigen hond maar wel omdat ze het mij opdringen en mij erop veroordelen als ik aangeef dat ik mijn hond niet laat castreren. Ik ben voor zowat bijna alles uitgemaakt omdat ik mijn hond niet laat "helpen"

Maar wat gebeurt er nu in de pubertijd? Naast het leren lezen van het gedrag wilde ik vooral ook weten waarom het gedrag verandert van een lieve volgzame pup buiten naar een opstandige puber die als een ongeleid projectiel over straat gaat met mij er achteraan.

Het antwoord zit in hormonen, een testosteron spiegel die 7 keer hoger is dan anders, geuren die eerst niets zeiden hebben nu een enorme betekenis. Het opklikken van urine is voor ons ronduit smerig maar voor honden een noodzaak. Zij hebben een extra reukorgaan, het orgaan van Jacobson, gelegen in het gehemelte van de bek. Met snuffelen en proeven kunnen zij honden herkennen en maakt dat een reu weet of een teefje loops is en hoever zij is in de loopsheid. Tja, ik begrijp dan wel dat Joep buiten zinnen is en zo anders is dan binnen wat voor mij en de omgeving niet altijd even makkelijk is. Maar ik ben ook van mening " Hormonen hebben een functie" dan alleen maar paringsdrift dus castreren van mijn hond is geen optie en niet bespreekbaar.

Daarom laat ik mijn hond niet helpen, nu niet en nooit niet. Maar de opmerkingen waren niet van de lucht. Joep is een niet opgevoede hond, wat zielig dat je hem nog niet hebt laten castreren, Joep zou veel beter luisteren als ik hem castrere, houdt je hond toch eens bij je en zo kan ik nog wel even doorgaan.

En als ik het dan echt heel zat was dan ging ik de discussie aan en vroeg dan waarom ik het zou moeten doen volgens hen. En het antwoord was dan vooral dat het makkelijker is voor de andere honden. Nou das gek, dus ik moet mijn hond laten helpen zodat jouw hond er geen last van heeft. Daar kwam het eigenlijk wel op neer. Maar voor iedereen “ puberteit is een fase” waar je je hond door heen moet helpen en begeleiden. Castratie is geen wondermiddel om je hond in het gareel mee te krijgen. Het kost tijd, heel veel aandacht en GEDULD!!! Hormonen zijn nodig om gezond en sterk te worden en zodra je de productie stopt kleven er voor een reu en teef serieuze nadelen aan. Dus heb geduld.....en voor alle reu eigenaren het testosteron niveau daalt en je hond wordt absoluut rustiger.

Maar waar staan wij nu met Joep van bijna 2 jaar. Joep is echt zoveel rustiger geworden en loopt bijna altijd los en op momenten aangeliind. Joep negeert regelmatig andere honden en elke keer als Joep naar mij omkijkt om te zien waar zijn baasje is dan krijgt hij steevast een beloning. Joep houdt van werken en het apporteren en zoekspelletjes vindt hij fantastisch.

Joep maakt nu andere keuzes en kiest vrijwel altijd voor het baasje. Joep kan met een andere hond meelopen maar komt uiteindelijk terug naar het baasje. Joep rent nu niet meer terug naar de ander hond maar luistert wanneer ik hem vooruit stuur. Joep kan nog helemaal opgaan in de situatie met een andere hond nu lukt het mij om aandacht te krijgen. En JOEP RENT NIET MEER WEG.

En waar sta ik nu na bijna 2 jaar, ik heb vooral geleerd om vertrouwen te hebben in mijn hond en dat mijn hond de juiste beslissingen neemt. Ik heb geleerd om Joep puber te laten zijn. Ik ben zeker en duidelijk en stel grenzen wat wel en wat niet. Maar bovenal geen frustratie dat werkt zo ongeloofelijk averechts en Joep is een hele gevoelige hond. En Joep krijgt de tijd om te leren. Na 2 jaar met alle ups en downs weet ik een ding zeker. Het hebben van hond is waanzinnig en fantastisch. De toekomst..... een tweede hond zit er dik in. Maar dan op het moment dat Joep volledig gesetteld is dus rond 3 jaar. En nemen we dan weer een reu?.....echt wel.

Mariska Gleijm

